

VTISI IZ ZIMSKE ŠOLE V NARAVI

V zimski šoli v naravi so se mi najbolj vtisnili v spomin vse proge, po katerih smo se vozili, športna dvorana in tudi naš učitelj, saj je bil zelo prijazen. Je pa tudi res, da mi v šoli naravi ni bilo všeč tekmovanje, saj nerada tekmujem. V vsakem primeru se ga bom spominjala, saj sem vse dobro izpeljala.

TEJA PALČAR 6. B

V spomin se mi je vtisnilo okostje živali, ki smo ga videli, ko smo se peljali s sedežnico. Videli smo tudi čevelj, nataknen na palico. V spomin se mi je vtisnil tudi podvig z adrenalinskimi sankami. Všeč mi je bil tudi fun park Rogla, po katerem smo se spustili, in obisk večernega diska. V petek je sledilo tekmovanje in čeprav jih ne obožujem preveč, mi je bilo to tekmovanje zanimiva izkušnja.

LOVRO VALENKO 6. B

V spominu mi je ostalo, ko sem se vozil z adrenalinskimi sanmi, se peljal po vlečnici, bil sem dvakrat v fun parku na Mašinžagi. Imel sem se lepo, se nisem poškodoval, snežilo je in sneg se je obdržal.

LAZAR RAKOVIĆ, 6. B

Zimske šole v naravi sem se kar veselila. V spomin se mi je vtisnilo veliko zanimivih dogodkov. Najbolj zanimivo in zabavno mi je bilo v disku. Zabavno je bilo tudi na adrenalinskih saneh in seveda na smučišču, ko smo se peljali po hribčkih skozi »fun park« na Mašinžagi. Na smučišču smo morali delati različne vaje. To je bilo malo nadležno. Vseeno pa smo se večkrat lahko peljali samostojno. Šli smo tudi v športno dvorano, kjer smo igrali nogomet, košarko, med dvema ognjema in odbojko. Jedli smo v majhni restavraciji. Hrana je bila kar dobra. Edino, kar mi ni bilo všeč, je bilo tekmovanje v veleslalomu. V spomin se mi je vtisnila tudi sredina snežna nevihta. V nekaj minutah je bilo vse belo - nastala je prava zimska idila.

EVA ŽUNKOVIČ, 6. B

Najbolj sem si zapomnila to, da sem se naučila smučati. Tri dni smo bili na »bejbiki«, potem smo šli na boljšo progo. Na Mašinžago. Bili smo na sidrih, nato na sedežnici. Vtisnil v spomin se mi je tudi padec na tekmi.

PIA ODER, 6. B

Najbolj se mi je v spomin vtisnila zabava v diskoteki, kjer smo plesali ter tekmovali proti drugi šoli v izvirnosti plesanja in izvajanju »špage«, premetov in koles. Zelo zabavno je bilo tudi v fun parku, ko smo se vozili po hribčkih in skakalnicah ter preizkušali svoje smučarske spretnosti. Eden izmed najboljših dogodkov je bila tudi vožnja z adrenalinskimi sanmi po Zlodejevem, kjer smo z veliko hitrostjo drveli skozi gozd. Obiskali smo telovadnico, v kateri smo se aktivno gibali in igrali različne igre. Seveda sem pa cel teden uživala v smučanju z najboljšim učiteljem Alešem, ki nas je naučil veliko smučarskih trikov. Nisem se veselila petka, saj je bilo predvideno tekmovanje iz veleslaloma, katerega me je bilo zelo strah, čeprav mi je ga uspelo varno in dokaj hitro odpeljati. Žal je ta teden prehitro minil in vsi smo se polni vtisov in novega znanja zadovoljni vrnili domov.

NIA KRAJNC 6. B

Najbolj se mi je vtisnilo v spomin, ko se mi je na smučišču odpenjala smučka in ko smo se vozili, saj je bilo zabavno in hitro. Bilo mi je tudi všeč, ko smo bili na adrenalinskih saneh. Najboljše pa mi je bilo, ko smo se na Mašinžagi peljali skozi FUNPARK, in seveda odhod domov.

JAN SVENŠEK, 6. B

V sobi smo se dobro razumele. V spomin se mi je vtisnil fun park, odličen učitelj smučanja. Všeč mi je bilo, ko je snežilo. Takrat je bilo pravo zimsko vzdušje. V disku smo vsi plesali in uresničile so se tudi naše glasbene želje. S sedežnice smo videli okostje košute. Malo zastrašujoče, a zanimivo. Lepo je bilo tudi, ko je naša soba zmagala kot najlepše pospravljena. Najlepše pa je bilo, da smo vsi do dobrega osvojili smučanje.

NEJA KUPČIČ, 6. B

Ko smo se prvič peljali s sedežnico, smo videli živalsko okostje. Mislim, da okostje srne. Užival sem ob nogometu v dvorani, na adrenalinskih saneh, v disku, predvsem na smučiščih. Zadnji dan, v petek, 5. februarja, je bil zadnji spust po progah in v fun parku. Tekmovali smo v veleslalomu, s katerim sem zadovoljen, saj nisem padel.

GAJ BREGANT, 6. B

Končno je prišlo ponedeljkovo jutro, ko smo se učenci šestih razredov odpravili na Roglo.

Prispeli smo okrog 11:30 in iz avtobusa odnesli vse potrebščine. Najprej smo pomalicali, se obuli v smučarske čevlje ter odšli smučat. Jaz sem bila v prvi skupini in prvi dan smo se na otroški progi učili zaustavljati. Po večerji so bile različne aktivnosti.

Drugi dan sem se že znala zaustaviti, medtem ko smo se učili voziti ovinke. Ko smo imeli počitek, sem vedno spila topel čaj. Vozili smo se tudi z adrenalinskimi sanmi. V sredo smo še vedno utrjevali svoje znanje na otroški progi in odšli smo tudi v telovadnico.

Četrty dan smo prvič odšli na progo, ki se imenuje "mašinžaga". Na "mašinžagi" je bilo precej strmo, tudi padali smo veliko. Vozili smo se z vlečnico "sidro" ter sedežnico. Po večerji smo imeli na sporedu diskoteko, kjer smo se zelo zabavali.

Zadnji dan je bilo na "mašinžagi" tekmovanje v veleslalomu. Tudi jaz sem tekmovala in se zelo zabavala.

Veseli in zadovoljni smo se z avtobusom odpeljali pred šolo, kjer so nas že nestrpno čakali starši. V šoli v naravi mi je bilo zelo lepo in tudi smučati sem se naučila.

NELA NAHBERGER, 6. A

Bil je ponedeljek. Dolgo sem spal. V šolo sem moral iti šele ob pol desetih, ker grem v šolo v naravi na Roglo. Zunaj je bilo dokaj toplo glede na to, da je zima. Ob pol dvanajstih smo s sošolci prispeli na Roglo in se odšli smučat. Razdelili smo se v tri skupine po znanju smučanja. Ta dan smo se le navajali na sneg, zato smo delali samo smučarske vaje, ki mi niso bile najbolj všeč. V torek nas je večina že dobro smučala. Na snegu smo bili dopoldne in popoldne. Sreda ni bila najlepša čez dan (smučali smo samo dopoldne, pa še takrat je bila megla in je rosilo), zvečer pa je začelo snežiti! Snežilo je vso noč in ko sem se zjutraj zbudil, je bilo vse belo. Bil je četrtek - dan, ko je bilo smučanje veliko lepše. Petkova tekma (veleslalom) je bila napeta. Prišla sta me gledat tudi babica in dedek. Rezultate smo izvedeli šele naslednji teden. Jaz sem se nato z dedkom in babico smučal, ko so moji sošolci že odšli. Za konec sem se še peljal z adrenalinskimi sanmi in zvečer sem se vrnil domov.

LUKA GAŠPARIČ, 6. A

Res mi je bilo všeč. Zgodilo se mi je kar nekaj prijetnih dogodkov, našel pa bi se tudi kakšen, ki ni bil ravno prijeten, vendar pa tudi neprijeten ni bil. Zdaj sem se res naučila smučati, tako bom zdaj lahko tudi s starši odšla smučat. Pridobila sem veliko znanja in tudi komaj čakam, da ga naslednje ali pa mogoče kar že to leto pokažem svojim staršem pa tudi sestri. Sama sem dobila veliko novih izkušenj. Kar nekaj krat sem padla, vendar sem padec prenesla in ga bom uporabila kot dober trenutek, na katerega se bom spomnila, kadar bom želela narediti enako napako, s temi padci pa bom naredila ravno obratno. Smučanje mi gre zdaj odlično od rok. Naj še omenim vtise o dogajanju v Jelki (hiški, v kateri smo bivali). V sobah smo bili različno, fantje in dekleta posebej, kar je meni bilo najboljše. Kar mi je bilo najbolj v napoto in mislim, da tudi ostalim puncam, so bili fantje iz našega 6. a razreda. Ne, saj se samo šalim. Včasih bi brez njih v Jelki prebivala smrtna tišina. Vsi smo se imeli zelo "fajn", vesela sem, da sem bila del te, mislim, da najboljše zimske šole v naravi.

SANJA KRAJNC, 6. A

Napočil je čas, ko smo se s šolo odpravili z avtobusom na Roglo. Po poti smo vsi opazovali okolico, saj smo o tem morali tudi nekaj napisati. Ko smo se približevali cilju, smo že bili vsi zelo nestrpni. Končno smo prispeli na Roglo. Najprej smo odšli do našega bivališča in odšli v sobe ter si vzeli vse stvari, ki smo jih potrebovali za smučanje, saj smo takoj odšli do smučišča, tam pa smo se razdelili v skupine. Na snegu smo vsi zelo uživali, ko pa smo se spustili po hribu, smo bili vsi navdušeni. Dnevi so minevali in mi smo se vsak dan naučili boljše smučati. Od učiteljev smo prejeli zvezke, v katerih smo reševali naloge iz različnih predmetov. Imeli smo tudi likovno ustvarjanje, pri katerem je vsak pokazal svoje likovne sposobnosti. Vozili pa smo se tudi z adrenalinskimi sanmi. V četrtek smo se že lahko smučali sami. Zvečer pa smo imeli disko, v katerem smo vsi zelo uživali. Naslednji dan pa je bil tudi naš zadnji dan na Rogli. Zjutraj smo še spakirali zadnje stvari in odšli na smučišče. Na začetku smo se pripravljali na tekmo v veleslalomu. Ko smo čakali, da končno pričnemo, smo bili vsi malce živčni. Tekma je minila in mi smo izkoristili še zadnjo uro smučanja, odšli na skakalnice ter preizkusit proge, ki jih še nismo, tudi tiste najbolj strme.

Ob koncu dneva nas je pričakal avtobus, ki nas je popeljal nazaj v Kidričevo. To šolo v naravi bom imela v najlepšem spominu.

SARA PIŠEK, 6. A